

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3430/2020
11.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хацића, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Станиша Трајковић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелица Цветковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2158/2019 од 13.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2158/2019 од 13.11.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2158/2019 од 13.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2158/2019 од 13.11.2019. године, одбијена је, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сурдулици – Судска јединица Владичин Хан П 984/17 од 27.08.2018. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да му солидарно исплате износ од 1.747.650,00 динара и то у делу од $\frac{1}{2}$ од кп бр. .. и $\frac{1}{2}$ од кп. бр. .. и .. на месту званом „...“ у КО ..., са каматом од 17.10.2017. године до исплате, а обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 319.336,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити

правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду садржину тражене судске заштите, правноснажну пресуду донету применом материјалног права на утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована, као и садржину ревизије, па је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је од тужених тражио да му исплате половину накнаде која им је у ванпарничном поступку одређена за земљиште, а за које је правним претходницима тужених утврђено право на новчану накнаду, решењем Комисије за вођење поступка и доношење решења по захтевима за враћање одузетог земљишта СО Владичин Хан од 15.02.1993.године. По утврђеном праву на новчану накнаду за припадност одузету по ПЗФ ранијем имаоцу у $\frac{1}{2}$ дела парцела број .., .. и .., висина накнаде одређена је у ванпарничном поступку, правноснажним решењем суда Р1 50/15 од 13.04.2016.године. Накнада коју су тужени остварили, по праву признатом решењем Комисије и основном решења донетог у судском поступку, не представља стицање без основа, те не стоји њихова обавеза да половину накнаде исплате тужиоцу, о чему је одлучено у складу са судском праксом у примени члана 210. Закона о облигационим односима.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату поднета је 17.10.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је износ од 1.747.650,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 14.659 евра (1 евро = 119,2223 динара).

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**